

Publicerad 2016-06-28 14:36 av Peter Stjerngrim

Solen tittar fram ...

... mellan
små och stora moln
på en himmel som är blå ...

... nu som då ...

Känner några strålar
som smiter in
och torkar tårar
här och var
i varje litet
något slitet
skrymsle och vrå
inom ...

... nu som då ...

Vet att jag ej borde
men kärleken är
obevekligen som den är
och ingenting jag kan
kontrollera
eller
slå av eller på
när andan så faller på ...

... så som
jag en gång
länge, länge sedan gjorde ...

... av oförstånd
missförstånd
och tusen andra skäl
varav intet
hade någon egentlig grund
annat än i de tvivel
som allt som oftast
kom över mig då och då en liten stund ...

Men då var jag för
upptagen av allt och ingenting
för att kunna få tid
för att se och och förstå
det jag idag inser och förstår ...

Insikten om
att kärleken
i sin allra äktaste form
inte följer någon som helst
konvention eller norm ...

Och att när jag möter
någon som är som dig
som känns så alldeles
innerligt ämnad för mig
är du värd att invänta
ty det finns bara en av dig ...

... precis som
det bara finns en av mig
som är ämnad för dig ...

Min vänskap
har du oavsett
hur det går
Min kärlek
till dig likaså
även om
jag ej för dig
min kärlek
fullt ut
visa får ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten